

KESÄLLÄ TAPAHTUU

Mökkipaikkakunnilla kesäaika on vapaaehtoistyössä vilkkainta. Talvikausi on harjoiteltu näytelmiä, tehty taidetta, valmistauduttu käsityönäyttelyihin ja valmisteltu erilaisia juhlatilaisuuksia. Kaikki tämä on tehty täydellä sydämellä kotiseudun hyväksi ja puolesta. Kotiseutu on meille jokaiselle keskeinen ja tämä tunne varmastikin korostuu juuri kesäaikana.

Tapahtumilla on myös keskeinen merkitys vapaaehtoistyötä tekeville. Kotiseutu on tärkeintä, mutta myös osaaminen, saada ihmiset yhteen, löytää uusia tuttavuuksia sekä tavata vanhoja ystäviä ja tuttavuuksia. Eikä turhaan, koska yhdessäololla on yhä tärkeämpi merkitys ihmisten elämässä.

Arvostan, että paikkakuntamme lehdet tekevät erikoisnumeroita ja liitteitä kesäajan tapahtumista riittävän aikaisin etukäteen. Tämä antaa mahdollisuuden etukäteen näitä lehtiä tai järjestöpalstoja lukeville miettiä mihin osallistuisi. Tarjontaa on tosi paljon. Enemmän on valinnan vaikeutta, kuin puutetta. Tämä on hyvä asia.

Monelle paljon vaivaa nähneelle yleisö määrä on pettymys. Näin ennen kaikkea niille, joille vapaaehtoistoiminnan rahoitus on sidoksissa pelkästään osallistujamääriin. Tällöin helposti iskee mieleen turhautuneisuus ja hyvätkin tilaisuudet päätetään lopettaa. Tämä on suuri vahinko.

Monen vapaaehtoistyötä tekevän järjestön toiminnan rahoitus on riippuvainen tilaisuuksien tuotoista. Saatavat summat ovat yleensä laskettavissa kolminumeroisissa numeroissa. Niillä turvataan toiminnan jatkuvuus sekä tila- ja tarvikkehankinnat. Saatava tuotto kuitenkin takaa tulevan toiminnan.

Läntinen Uusimaa on maantieteellisesti pieni alue. Kesäajan tapahtumatarjonta on kuitenkin varsin laajaa – voi sanoa, että vauvasta mumuille ja vaarille. Näitä pitäisi käyttää hyväksi, koska se on elämisen ehto vapaaehtoistoiminnalle.

Aikanaan USA:n presidentti John F. Kennedy totesi: ei pidä kysyä, mitä USA tekee meille, vaan mitä me voimme tehdä USA:lle. Laittamattomasti sanottu! Kaiken lisäksi naulan kantaan. Tästä ajattelusta on syytä ottaa opiksi.

Moni vapaaehtoistyötä tekevä törmää seuraavaan ongelmaan: ”edellytän, että tehdään tätä, silloin osallistutaan”. Kun se sitten tehdään, niin vaatimuksen esittäjä ei näy mailla eikä halmeilla. Eikä muitakaan. Seuraavassa kokouksessa sitten voidaan moitetta, että ei tehdä mitään.

Työmarkkinoilla oppi, että sanat eivät paina ruokakorissa. Tarvitaan tekoja. Tällaista toivon, koska kyse osallistumisesta on omasta tahdosta riippuvainen. Eläkeläisten määrä on noussut ja lomien pitkätkä. On luonnollista, että työssä olevat haluavat huohtaa, mutta jossain hekin käyvät.

Tunnen Sammatin parhaiten läntiseltä Uudeltamaalta. Sammatissa järjestetään paljon kesätapahtumia. Miinan mökki täyttää 150 vuotta ja juhlat ovat 07.07 ja Sampojuhlat järjestetään 30.06. Lisäksi on Elias Lönnrotin kirkkopyhä, teatteria, folklorea Paikkarin torpan alueella ja Paikkarin torpan museo on auki samoin kuin Miinan mökki. Lisäksi on paljon muuta. Ja kesätori!.

Näissä kolumneissani en ole koskaan vedonnut kehenkään, ohjailun järkevään toimintaan myönnän. Nyt vetoan. Käykää kesätapahtumissa Sammatissa. Muistakaa Paikkarin torppa. Siten säilytämme ammattilaisen identiteettimme.

Risto Piekka
Sammattiseuran puheenjohtaja